

örzöd-é tovább  
Prometheusz tüzetét jövődő századoknak,  
vagy a megvadított láng  
tégedet is elemészt?

Szívem választott hőse,  
emberiség:  
Szerencsés Sárkányöd  
hányszor tér meg a honi partra,  
hogy véreddel új életre kéltsd?

Ahányszor kihajt a remény.

S a remény mindig újra nő,  
fájából új hajót faragnak  
és a Szerencsés Sárkány  
újra útra kél.

Útját halászkok, hajóácsok,  
horgonyokat verő kovácsok:  
megóvjátok,  
ha az istenek kezéből  
visszaszerzitek  
Prometheusz ráncshagyott tüzetét.

## AJÁNLÁS

**H**a nem akarsz elpusztulni barátom,  
mint a rakéta,  
nyisd meg ereid az ember előtt  
és kösd be  
a földi világ vérrendszerébe.  
Hiszen huszonhárom élet is kevés,  
ha fogyhatatlan vérevel  
nem táplálja az emberiség.  
Mert minden élet egy fénypont csupán,  
s ami felgyúl egyszer ki is alszik.  
De az emberi nem hálózatában  
megőrződik minden energia,  
s a lehűnyó lámpa árama  
másutt új világra kél.  
Ne tested szövetében:  
folytatásaidban  
örizd meg életedet,  
mint a füvek,  
s örizd magadnak  
az éteri fagy ellen  
a tüzet.

---

SIMAI MIHÁLY:

## Hazatérés

Fogadhat sz zúduló esővel,  
szilaj, zimankós, csúf idővel,  
nyárfáid közt a szél süvölthet...  
Az én falum vagy... mért pöröljek.

Fekete-szürke rút saradból  
szakadtam, mint bolygó a Napból.  
És minden emlék drága, szent itt:  
ezek is a hazát jelentik.

... A hazát... földet... a szerelmet...  
— Bennem virágzik minden kerted,  
szellőid számon dudorásznak,  
érettem nő sok ifjú házad.

Köd-oszlató, új fényeiddel  
esténként engemet derítsz fel.  
Gyors útjaid kezembe kúsznak...  
— Tudom: szeretsz... az én falum vagy.

Minden parasztod tejttestvérem.  
Együtt nőttünk, közös kenyéren,  
s mint ismerős az ismerősnek,  
hisszük saratlan, szép jövődet.